

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 201/2022-32

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Dudíša a zo sudcov Libora Duľu a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Petrom Troščákom, Hlavná 50, Prešov, proti postupu Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 33 T 66/2016 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 33 T 66/2016 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Prešov **p r i k a z u j e** v konaní vedenom pod sp. zn. 33 T 66/2016 konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadostučinenie v sume **1 500 eur**, ktoré **j e** mu Okresný súd Prešov **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Prešov **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania v sume **615,39 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. marca 2022 domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky

(ďalej len „ústava“) a svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 33 T 66/2016 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Sťažovateľ zároveň navrhoval prikázať okresnému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prietáhov, uplatnil si primerané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 5 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľovi bolo uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prešov ČVS: ORP-342/1-VYS-PO-2015 z 27. júla 2015 vznesené obvinenie pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov. Následne 15. júna 2016 podala Okresná prokuratúra Prešov proti sťažovateľovi na okresnom súde obžalobu. Na jedenástom pojednávaní 15. novembra 2018 vydal okresný súd rozsudok, ktorým sťažovateľa uznal za vinného a uložil mu podmienený trest odňatia slobody. Po tom, čo bol sťažovateľovi tento rozsudok doručený (20. februára 2019), podal proti nemu odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 10 To 10/2019 z 12. novembra 2019 tak, že rozsudok okresného súdu zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Po tom, čo bol spis vrátený okresnému súdu (11. decembra 2019), nariadil okresný súd v poradí dvanásťte pojednávanie na 15. október 2020. Nasledujúce pojednávanie (15. decembra 2020) bolo zrušené a následne zostal okresný súd nečinný aj napriek urgencii sťažovateľa až do 28. januára 2022, keď nariadil termín pojednávania na 5. apríl 2022.

3. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie, že došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a jeho práva na rozhodnutie v primeranej lehote. Sťažovateľ poukázal najmä na to, že napadnuté trestné konanie nie je dosiaľ skončené a samotný sťažovateľ je takmer sedem rokov obvinený zo spáchania závažnej trestnej činnosti. Okrem toho sťažovateľ zdôraznil 13-mesačnú nečinnosť okresného súdu po vrátení veci z odvolacieho súdu. Rovnako sťažovateľ extenzívne poukázal na odôvodnenie odvolacieho súdu, ktorý vytkol okresnému súdu jednak nesprávny postup pri hodnotení dôkazov, ale aj to, že sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre samotné rozhodnutie. Teda okrem nečinnosti okresného súdu sa sťažovateľ sťažoval aj na jeho neefektívny postup, ktorý viedol k zrušeniu prvého meritórneho rozsudku okresného súdu odvolacím súdom.

4. Sťažovateľ sa domáha aj finančného zadosťučinenia vo výške 5 000 eur, čo zdôvodnil tým, že sa považuje za nespravodlivo stíhaného, pričom preukázať svoju nevinu môže iba pred súdom, ktorý ale nekoná bez zbytočných prietáhov. Čo sa týka výšky sumy finančného zadosťučinenia, sťažovateľ poukázal na rozhodnutie ústavného súdu č. k. III. ÚS 411/2021 z 28. októbra 2021, podľa ktorého je suma 600 eur za každý rok doby obvinenia primeraným odškodnením.

II.

Procesný postup ústavného súdu, vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 201/2022-17 z 12. apríla 2022 ju podľa § 56 ods. 1 a 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.

6. Ústavný súd následne výzvou z 13. apríla 2022 vyzval predsedu okresného súdu, aby sa vyjadril k opodstatnenosti ústavnej sťažnosti. Predseda okresného súdu v podaní doručenom ústavnému súdu 11. mája 2022 predložil vyjadrenie zákonného sudcu, resp. predsedu senátu. Zákonný sudca vo svojom vyjadrení priložil stručnú chronológiu predmetného trestného konania a poukázal na protipandemické opatrenia v prvej polovici roka 2020 a následne aj v prvej polovici roka 2021, ktoré mali vplyv na dlhšie obdobia nečinnosti okresného súdu v období po zrušení veci a jej vrátení na opätovné prejednanie. Pojednávanie medzitým nariadené na 15. október 2020 bolo potrebné odročiť pre doplnenie znaleckého dokazovania. Napokon poukázal aj na nadmernú pracovnú záťažnosť, problém s obsadenosťou senátu a uzavrel, že zo strany okresného súdu nemohlo dôjsť v predmetnej veci k subjektívnym priet'ahom.

7. Po doručení vyjadrenia okresného súdu ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby v prípade, ak by to sťažovateľ považoval za potrebné, zaujal stanovisko k vyjadreniu okresného súdu, ktoré mu v prílohe zaslal. Sťažovateľ v podaní doručenom ústavnému súdu 16. mája 2022 uviedol, že vyjadrenie okresného súdu pozostáva iba zo všeobecných fráz, ktoré neobsahovali žiadne podstatné vecné tvrdenia týkajúce sa namietaných priet'ahov. Osobitne poukázal na situáciu, keď okresný súd uznesením z 11. marca 2022 uložil znalkyni urobiť doplnenie znaleckého posudku, ale toto nebolo vyhotovené do termínu pojednávania 5. apríla 2022, a preto musel toto pojednávanie odročiť na 24. máj 2022. Sťažovateľ sa domnieval, že bude zmarené aj ďalšie pojednávanie (24. mája 2022), a to z dôvodu, že ústavný súd prijal jeho ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie, a predpokladal, že ústavný súd bez ohľadu na okolnosti v napadnutom konaní vyžiada súdny spis a okresný súd teda nebude môcť riadne pokračovať v konaní. Napokon vo vzťahu k obrane okresného súdu pandemickými opatreniami a nedostatočným personálnym obsadením okresného súdu sťažovateľ uviedol, že táto bola opakovane vylúčená judikatúrou samotného ústavného súdu (III. ÚS 411/2021, III. ÚS 421/2020, I. ÚS 294/2016, III. ÚS 583/2016).

8. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s podaniami účastníkov dospel k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno v tomto prípade očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Chronológia úkonov okresného súdu v napadnutom konaní

9. Z vyjadrenia okresného súdu a vyžiadaného súdneho spisu vyplýva nasledujúca chronológia úkonov okresného súdu v napadnutom trestnom konaní:

- Dňa 15. júna 2016 prokurátor podal obžalobu na okresnom súde.
- Dňa 1. júla 2016 sa obžalovaný vyjadril k žalobe.
- Dňa 9. decembra 2016 okresný súd nariadil termín hlavného pojednávania na 23. február 2017.
- Dňa 23. februára 2017 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol vypočutý obžalovaný (sťažovateľ).
- Dňa 28. marca 2017 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bola vypočutá poškodená [REDAKOVANÉ].
- Pojednávanie nariadené na 23. máj 2017 bolo odročené pre neprítomnosť účastníkov.
- Dňa 14. septembra 2017 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bola opäť vypočutá poškodená.

- Pojednávanie nariadené na 7. november 2017 bolo odročené pre neprítomnosť obžalovaného zo zdravotných dôvodov.
- Dňa 18. januára 2018 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bola vypočutá svedkyňa [REDACTED].
- Dňa 22. februára 2018 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom boli vypočutí svedkovia [REDACTED] a [REDACTED].
- Dňa 17. apríla 2018 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom boli vypočuté svedkyňa [REDACTED] a znalkyňa PhDr. Petrová.
- Dňa 5. júna 2018 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bola vypočutá svedkyňa [REDACTED].
- Dňa 18. septembra 2018 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom boli vypočutí svedkovia [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a prečítané listinné dôkazy.
- Dňa 15. novembra 2018 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bolo vykonané dokazovanie čítaním listinných dôkazov, prednesené záverečné reči a následne vyhlásený rozsudok.
- Dňa 20. februára 2019 prevzal obhajca sťažovateľa odsudzujúci rozsudok, pričom 4. júna 2019 bol vyzvaný na doplnenie dôvodov odvolania, ktoré doplnil 11. júna 2019.
- Dňa 18. júna 2019 bol súdny spis predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní.
- Na neverejnom zasadnutí 12. novembra 2019 odvolací súd uznesením č. k. 10 To 10/2019-670 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju znovu prejednal a rozhodol.
- Dňa 11. decembra 2019 odvolací súd vrátil súdny spis okresnému súdu.
- Dňa 1. júla 2020 okresný súd nariadil termín pojednávania na 15. október 2020.
- Dňa 15. októbra 2020 bola na pojednávaní vypočutá znalkyňa a pojednávanie bolo následne odročené na 15. december 2020.
- Pojednávanie nariadené na 15. december 2020 bolo odročené pre ochorenie COVID-19 u splnomocnenkyne poškodenej.
- Dňa 28. januára 2022 okresný súd nariadil termín pojednávania na 5. apríl 2022.
- Dňa 11. marca 2022 okresný súd uložil ustanovenej znalkyni doplniť znalecký posudok.
- Dňa 5. apríla 2022 pojednávanie bolo odročené na 24. máj 2022.

10. Telefonickým dožiadaním v informačnej kancelárii okresného súdu ústavný súd zistil, že po odročení pojednávania z 24. mája 2022 na 28. jún 2022 bolo toto pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu úrazu a dlhodobej liečby ustanovenej znalkyne.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

11. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 33 T 66/2016 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

12. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej

len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

13. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom tohto základného práva je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba čakajúca na rozhodnutie všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Ústavný súd zároveň zdôraznil, že z hľadiska hodnotenia povahy veci sa oprel o všeobecnú zásadu uznávanú aj v judikatúre ESLP, podľa ktorej sa primeraná lehota na konanie v trestných veciach v dôsledku mimoriadne citeľného zásahu do sféry osobných práv a slobôd, ktorý je s priebehom trestného procesu spojený, musí posudzovať prísnejšie (II. ÚS 32/03).

14. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom v konaní, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú

- právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje,
- správanie účastníka súdneho konania a
- postup samotného súdu.

Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

Právna a faktická zložitosť veci:

15. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, pri trestnom čine týrania blízkej a zverenej osoby nie je možné *a priori* uzavrieť, že ide o jednoduchú vec. Skutkový stav je často charakterizovaný nepriamymi dôkazmi a potrebou znaleckého dokazovania z odboru psychológie. Z tejto skutkovej zložitosti, ktorá bola daná aj v tomto prípade, vyplýva následne aj právne zložitý posudzovanie potenciálnej viny. V každom prípade priebeh napadnutého trestného konania, ako bol opísaný v predošlej stati, nemožno pripísať iba na vrub potenciálnej faktickej alebo právnej zložitosti prerokúvanej veci. Navyše pre sťažovateľa (ale aj pre poškodenú) je povaha predmetného trestného stíhania obzvlášť závažná aj s ohľadom na okolnosť, že ide o podozrenie zo spáchania trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby vo vzťahu k exmanželke, s ktorou má sťažovateľ deti (ktoré boli pred podaním trestného oznámenia zverené do osobnej starostlivosti sťažovateľa, pozn.).

Správanie účastníka konania:

16. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prieťahom. Ústavný súd z priloženej chronológie ústavného súdu zistil, že aj pre neprítomnosť sťažovateľa boli odročené dve pojednávania, a to 23. mája 2017 a 7. novembra 2017. Tieto okolnosti ale nemohli mať rozhodujúci vplyv na doterajšiu dĺžku napadnutého trestného konania od podania obžaloby (6 rokov, pozn.), ústavný súd preto

neidentifikoval na strane sťažovateľa žiadne konanie, ktoré by malo za následok zbytočné predĺženie napadnutého konania.

Postup okresného súdu v napadnutom konaní:

17. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup samotného okresného súdu v napadnutom konaní. Z chronológie úkonov okresného súdu vyplýva, že najmä po vrátení veci odvolacím súdom, t. j. od 11. decembra 2019 bol postup okresného súdu poznačený nečinnosťou, a to najmä v roku 2021, keď bol okresný súd v predmetnej veci úplne nečinný. Argumentácia okresného súdu ochorením COVID-19 a protipandemickými odporúčaniami v tomto kontexte neobstojí, pretože aj v období, keď Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky opatrením obmedzilo konanie pojednávania, mal okresný súd priestor na naštudovanie veci, ktorého výsledkom mala byť ideálne precízna príprava ďalšieho postupu na účely maximálneho využitia dostupných pojednávacích dní. Žiaľ, chaotický postup okresného súdu, keď najprv uznesením z 11. marca 2022 nariadil znalkyni doplnenie znaleckého posudku a potom odročil pojednávanie nariadené na 5. apríl 2022, pretože v uvedenom termíne znalecký posudok nemohol byť doplnený, svedčí skôr o neefektívnej činnosti okresného súdu.

18. Okrem toho z neefektivity usvedčuje okresný súd aj zrušujúce rozhodnutie odvolacieho súdu, podľa ktorého okresný súd vo svojom (zrušenom) rozsudku ignoroval rozpory medzi znaleckým posudkom vyhotoveným psychologičkou v predmetnom konaní a týkajúcim sa osobnosti poškodenej a znaleckými posudkami z iných konaní (znalecký posudok Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r. o., podaný v konaní o starostlivosti o maloleté deti ■■■■■, resp. znalecký posudok PhDr. Mariána Garbára v inej trestnej veci, pozn.), ktoré boli prečítané v napadnutom konaní ako listinné dôkazy. Okresný súd taktiež opomenul hodnotiť, resp. prihliadnúť na listinné dôkazy produkované v predmetnom trestnom konaní, ktoré spochybňovali tvrdenia poškodenej. Odvolací súd okresnému súdu teda po zrušení rozsudku prikázal, aby sa starostlivo zaoberal aj týmito skutočnosťami a vyvodil z nich relevantné závery.

19. Napokon ústavný súd musel dať za pravdu sťažovateľovi aj v jeho vyjadrení zo 16. mája 2022, že nedostatočné personálne obsadenie súdu, prípadne nadmerná pracovná vyťaženosť nesmú ísť v žiadnom prípade na vrub sťažovateľovi, resp. nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov. Uvedené vyplýva aj z konštantnej judikatúry ústavného súdu, na ktorú sťažovateľ adekvátne poukázal (IV. ÚS 76/07, I. ÚS 294/2016, III. ÚS 583/2016).

20. V napadnutom konaní teda došlo k neodôvodnenej nečinnosti okresného súdu (nečinnosť počas celého roka 2021) a popritom okresný súd postupoval neefektívne, čo možno v kontexte danej veci jednoznačne považovať za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote.

21. Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 33 T 66/2016 porušené boli (bod 1 výroku tohto nálezu).

22. V záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať v predmetnej veci bez zbytočných prietahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

V.

Primerané finančné zadost'učinenie

23. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

24. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

25. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

26. Pri určení primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

27. Sťažovateľ si uplatnil primerané finančné zadost'učinenie v sume 5 000 eur, ústavný súd ale považoval túto sumu za neprimeranú, preto mu priznal finančné zadost'učinenie iba vo výške 1 500 eur (bod 3 výroku tohto nálezu). Pri určení výšky tohto zadost'učinenia zohľadnil ústavný súd svoju stabilnú judikatúru (napr. IV. ÚS 535/2013, I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 63/2020, IV. ÚS 109/2020, IV. ÚS 287/2020, IV. ÚS 313/2020). V prevyšujúcej časti jeho ústavnej sťažnosti týkajúcej sa finančného zadost'učinenia teda nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

28. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 615,39 eur (bod 4 výroku tohto nálezu).

29. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to za 3 úkony právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, podanie ústavnej sťažnosti a vyjadrenie zo 16. mája 2022). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2022 v sume 193,50 eur a tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby za rok 2022 v sume 11,63 eur.

30. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

31. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezu uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. septembra 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu